

Has Dostluğa Yol Durdum

– Hüzün Şairi · 07 Aralık 2013

Peygamber Efendimizin (S.A.V) bildirdiği üzere bir müminin, din kardeşinin hakkında bir suizan besledigin zaman, söylediğin zaman o başına gelmeden ölmezsin...

HAS DOSTLUĞA YOL DURDUM

Avucumda çakıllar gönle zulüm ah-u zar
Atmaya kıyamadım ceplerime doldurdum
Yüklendikçe yüklenim yırtıldı yürekte zar
Olur olmazı yığıp ben aklımı soldurdum

Sabrim sükutumda hep demlendi gaflet riskin
Sandın aymazdı gönül gezerken miskin miskin
Gayya kazan ellerin yüzünden daha pişkin
Edebim çırak tutup kendi saçım yoldurdum

Ayağında etek var bıyık dönmüş kaytana
Zi/kirin zil zurnayken sen sunmuşsun mey tan'a
Yetmemiş bir de şerrin zevkle uyup şeytana
Aczini görür görmez dost hisleri soldurdum

Meğer ne uyanıkmiş halef selef oyunmuş
Kendisi alim çoban bizler önde koyunmuş
Kafi gelmemiş hile mazlumluğa soyunmuş
D/arım sürttü burnumu şükrederek bol durdum

Hiç uymadı dostluğa selam veren çağırma
Zehir zemberek gıybet köz düşürdün bağırma
Sana inandım oysa katmer kattın ağırma
El ense çekip gönle ham dostluğu oldurdum

Gönlü heba etmişim kadir kıymet bilmeze
Üşüyorken üstüme yün yorganı ilmeze
Menfaati var iken kemiksiz dil dilmeze
Haddini aşan için heybeme taş doldurdum

Senden elim çektim ben Allah'a havalesin
Gözüm yaşı ayakta intizara kol durdum
Kem sözlerle ıkınlı küflenmiş nevalesin
Hancılar senin olsun has dostluğa yol durdum

HÜZÜN ŞAİRİ: N Y